

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Boekenbeurs 9
 Samenleving 10
 Buitenland 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 Kerk & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeacteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,

Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel

Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen

secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Susan Van Lommel

Filip Ceulemans

Schoenmarkt 2

2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30

fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge

Heilige Geeststraat 4

8000 Brugge

tel. 050 33 59 05

fax 050 34 14 32

persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin

Bisdomplein 1

9000 Gent

tel. 09 225 16 26

fax 09 223 39 59

eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Jan Colla

Vrijwilligersplein 14

3500 Hasselt

tel. 011 28 84 40

jan.colla@kerknet.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Hans Medart

Varkensstraat 6

2800 Mechelen

tel. 015 29 84 17

hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp

Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus

Leopold II laan 53

1080 Brussel

tel. 02 428 21 03

fax 02 428 37 55

katrien.lannoo@treviplus.be

www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit Kerk & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Plaatsen van mijmering en liefde

„Zoals elk jaar begeven velen van ons zich de komende dagen naar een of andere begraafplaats om een of meer dierbare overledenen te herdenken. De wandeling over zo'n begraafplaats confronteert ons telkens weer met de eindigheid van ons bestaan. We zien de graf- en herdenkingsstenen van reeds gestorven leeftijdgenoten uit het dorp waar we opgroeiden, alsook die van vroegere burens en bekenden. Allemaal mensen die hebben geleefd en bemind, op een gegeven moment ons pad kruisten en ons nu aanzetten tot melancholisch mijmeren.

Tot voor kort stonden dood en begrafenissen in Vlaanderen uitsluitend in het teken van wat de Kerk daarover te zeggen had. De toenemende secularisering en individualisering van de samenleving brachten daarin evenwel verandering. Almaar meer mensen willen een meer persoonlijke uitvaart en kiezen voor een eigen invulling van het gedenkteken op hun graf. Ook het aantal crematies neemt zienderogen toe. Welke impact heeft dat op de inrichting van begraafplaatsen en op de grafcultuur? Met de steun van de Nederlandse Landelijke Organisatie van Begraafplaatsen, publiceerde Stichting ThemaTijdschriften daarover een boeiend themanummer onder de titel *Begraven is zo gek nog niet*. Vergelijkingen met de situatie in Vlaanderen liggen voor de hand.

Uit onderzoek bij onze noorderburen blijkt alvast dat de toenemende keuze voor crematie – wat tegenwoordig ook mag voor de Kerk – veeleer te maken heeft met persoonlijke en praktische overwegingen dan met financiële. Daarnaast wordt de trend naar individualisering bevestigd. Soms kan het niet persoonlijk genoeg zijn als het om een grafmonument gaat. Diverse begraafplaatsen spelen daar sterk op in door vormelijk veel toe te laten, al worden er daarbij vaak grenzen gesteld. „Alles kan, maar niet overal”, luidt het devies van de beheerders van de Amstelveense begraafplaats Zorgvlied. Per deelterrein zijn er regels voor wat wel en niet kan. Op die manier hopen ze

het oude te respecteren en het nieuwe te stimuleren. Ook op andere begraafplaatsen in Nederland zijn her en der ruimten voorzien voor grafmonumenten met afwijkende formaten en extravagante vormen. Sommigen vinden dergelijke grafmonumenten aanstootgevend, maar in de negentiende eeuw vond je op begraafplaatsen ook alle soorten en maten. Het standenverschil in de samenleving weerspiegelde zich op de kerkhoven van destijds vaak over de dood heen.

De dood is een van de pijlers van ons mens-zijn, de manier waarop we ermee omgaan, zegt dan ook veel over de cultuur waarin we leven. De vele inspanningen die ook bij ons worden gedaan om ons funeraire erfgoed te valoriseren en onze begraafplaatsen en strooiweiden aangenamer te maken, zijn dan ook lovenswaardig. Het zijn en blijven immers plaatsen bij uitstek waar mensen van hun liefde en respect voor anderen getuigen. En heeft niet iedereen recht op een plek waar hij of zij kan worden herdacht?

In zijn boek *Stof van dromen* vertelt de Nederlandse publicist en cardioloog Arend Jan Dunning over een Russische soldaat, Joeri Denitski, die in de Twee Wereldoorlog tegen de Duitsers vocht. Het leverde hem een pak militaire onderscheidingen op, maar ook veel littekens en kwetsuren, veroorzaakt door de scherven van een handgranaat. Denitski was de enige van een lichter van zesentwintig die de strijd had overleefd. Na de oorlog zocht hij meer dan twintig jaar tussen schedels, uniformresten en verroeste wapens naar zijn vermiste kameraden. Het werd een gruwelijke zoektocht. Veel soldaten waren gevallen in sneeuw, ijs en modder in de bossen rond Moskou en Sint-Petersburg. Het communistische bewind had het niet de moeite waard gevonden hen te begraven. De lijken waren blijven liggen als mest op de akkers van het vaderland. Uiteindelijk vond Denitski de resten van negen van zijn medesoldaten terug. Zijn enige betrachting in zijn naoorlogse leven was hen een menswaardig afscheid en een plek te geven.„

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Klare taal

KERK & leven, 26 SEPTEMBER 2012

Ik ben het volkomen eens met lezer Gerard Hermans als hij het heeft over het probleem van de verstaanbaarheid op radio en tv. Allerlei achtergrondgeluiden zijn een bron van ergernis bij ontelbare luisteraars en kijkers – in het bijzonder bij de grote groep van minder goed horende senioren. Gelukkig hebben wij zeer goede nieuwslezers die onze taal voor iedereen aangenaam en verstaanbaar gebruiken.

Wat mij evenwel van het hart moet, is de situatie van de verstaanbaarheid in de kerkgebouwen. In vele gevallen is het peil van de verstaanbaarheid bedenkkelijk laag. En niet alleen voor de grote groep senioren die al minder goed hoort en die vaak nog de grootste groep van de aanwezigen uitmaakt. In vele kerkgebouwen dateert de geluidsinstallatie uit de tijd van kort na het Tweede Vaticaans Concilie, toen de volkstaal werd ingevoerd in de liturgie. Maar ondertussen werd alles wat te maken heeft met geluidstechnieken steeds beter en efficiënter. Vele installaties zijn dus eigenlijk hopeloos verouderd.

Gelukkig waren er ook vernieuwingen in de kerkgebouwen. Toch stellen we spijtig genoeg vast dat de afstemming van het geluid onvoldoende is, dof van toon, onvoldoende uitgebalanceerd en met een volume dat minimaal is ingesteld. Het is toch een kleine moeite om in het kerkgebouw het geluidsniveau en de geluidskwaliteit te laten testen

door een technicus?

Wat wij ook belangrijk vinden is het verzorgde taalgebruik van de voorgangers en lectoren. Een mooie tonaliteit en vooral de articulatie en het rustig brengen van het woord zijn noodzakelijke voorwaarden om een verzorgde viering voor iedereen optimaal te maken. Het is frustrerend en ontmoedigend een viering mee te maken waar je heel weinig of niets van verstaat. Gelukkig zijn er ook plaatsen waar grote inspanningen worden geleverd.

Guido HOSTE, Assenede

Spijkers met koppen

KERK & leven, 3 OKTOBER 2012

Tom Zwaenepoel slaat spijkers met koppen als hij zegt dat enkel de negatieve aspecten van paus Benedictus worden uitvergroot in de media, hoewel deze paus een schat aan geschreven documenten heeft nagelaten die de hoop in ons als christen levendig houden. Getuige daarvan de ontroerende encyclicle *Spe salvi*, waarin hij de opstanding van Jezus op een onnavolgbare manier uit de doeken doet.

Om zijne heiligheid te beschadigen en met hem de hele wereldkerk, zijn de onfraaiste dingen over hem openbaar gemaakt en volledig uit hun context gelicht. Als rooms-katholieken hebben wij de morele plicht die onwaarheden aan de kaak te stellen en scherp af te keuren.

Indien wij allen vervallen in het relativisme en de gemakzucht die de westerse mens kenmerkt,

kan de waarheid nooit integraal bovenkomen. Vandaar dat ik er als de kippen bij ben om Benedictus XVI de eer en glorie te geven die hem toekomt. We moeten als christen de moed hebben onze stem te laten horen, zeker als wij onze Kerk willen beschermen en dienen.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Geen twijfels

KERK & leven, 3 OKTOBER 2012

Lezer Louis Thomas ergert zich eraan dat er reacties komen op lezersbrieven die twijfels uiten over bepaalde geloofspunten. Hij acht het zelfs nodig een leven lang te zoeken om te komen tot een volgroeid geloof. Is dat niet een ietwat verkrampte gedachte? Waarom niet, zoals de eerste christenen, het geloof in blijdschap aannemen?

Natuurlijk moet men respect hebben voor iedere mens die twijfelt en zoekt, maar twijfelzucht mag niet tot een deugd worden verheven. Erger vind ik het als mensen die verondersteld worden het geloof over te brengen dubieuze uitspraken doen die anderen in verwarring brengen. Zo zijn er die vinden dat er geen verrijzenis mogelijk is, en dan worden de verrijzenisverhalen maar gereduceerd tot woordspelletjes. Anderen slaan bewust stukken uit het evangelie over en stellen Jezus voor als een inspirerende sociale werker. Het is belangrijk het evangelie met kennis van zaken uit te leggen en weer te geven, volledig en

onvervormd. Tegelijk moet er een groot respect zijn voor de traditie, omdat de Kerk geleid wordt door de heilige Geest. Het is dan ook goed te reageren op uitspraken van twijfelachtige leraars.

Lezer Thomas lijkt ook te suggereren dat de katholieke godsdienst eigenlijk niet beter of slechter is dan andere godsdiensten. Dat klopt niet. Aan een godsdienst kan men voorwaarden stellen zoals: 1) hij moet iets leren over de oorsprong en eindbestemming van de mens 2) de stichter moet onberispelijk zijn en na te volgen 3) er moeten betrouwbare getuigen en wonderen mee gemeoid zijn 4) de huidige vorm van de godsdienst moet teruggaan tot de stichter.

Ieder kan voor zich nagaan dat dan slechts één godsdienst overblijft, namelijk de katholieke, die geënt is op het jodendom. Dat betekent natuurlijk niet dat er buiten de Kerk niets goeds te vinden is. Maar de Kerk is er om het ons gemakkelijk te maken God te vinden en te ontmoeten. Daarom hoop ik dat het op handen zijnde jaar van het geloof vruchtbaar mag zijn.

Gilbert KNUYT, Bilzen

